

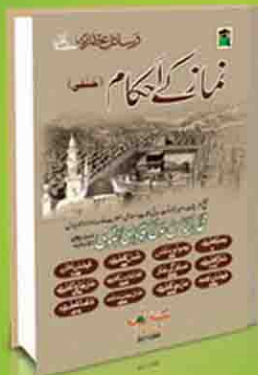
د شیخ طریقت امیر اہلسنت، بانی دعوت اسلامی حضرت علامہ مولانا ابوبلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

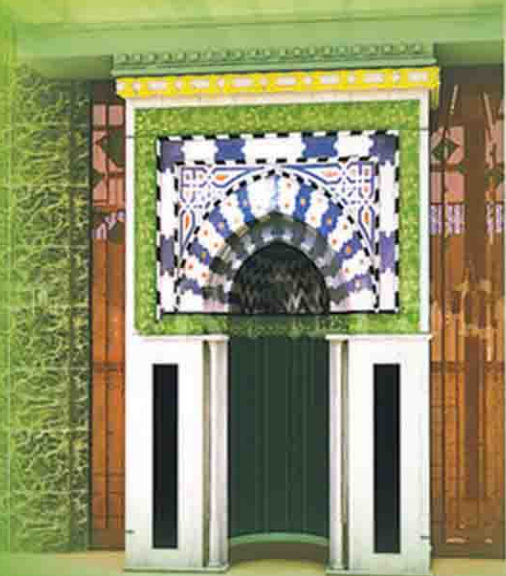
واعنت بقرنائہم العالیہ

د تالیف ”نماز کے احکام“ نہ ماخوذ

د نمونہ فیضان

الجمعیۃ
الدینیۃ
(دعوت اسلامی)
شعبہ تخریج

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنس دا لا ندې دعا اولولې ان شاء الله عزوجل کوم څه
چه لولې نو هغه به مویاد پاتې کیري:

**اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ**

ترجمه: اے الله عزوجل په مونږه د علم او د حکمت دروازي پرانيزې او په مونږه خپل
رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگي والا! (مستطرف ج 1 ص 40 دارالفکر بيروت)
(اول او آخر کنس يو يو ځل درود شريف اولولې)

د رسالې نوم: د مونږ فيضان

اول ځل: تعداد:

ناشر: مکتبه المدينه، عالمي مدني مرکز فيضان مدينه، باب المدينه کراچي.

مدني عرض: بل چاته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نه ده

مجلس تراجم

مونږ د امير اهل سنت و انبىاء عليهم السلام د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کنس د ترجمه کولو
کوشش کړې دې. که چرې په دې کنس څه غلطې يا کمې زياتې او مومې نو عرض
دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د مونخ فيضان¹

د درود شريف فضيلت

سرکارِ مدینہ، سلطانِ باقرینہ، قرارِ قلب و سینہ، فیضِ گنجینہ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مونخ نہ پس د حمد و ثنا او درود شريف لوستونكي
ته او فرمائيل: ”دعا او غوارہ! قبوله به كرې شي، سوال او كړه! دربه كرې
شي.“ (سنن النسائي، ص 220، حديث 1281)

ايمان مفصل

أَمِنْتُ بِاللَّهِ وَ مَلَأَكْتَهُ وَ كُتِبَهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ

ما ايمان راورو په الله باندې او دهغه په فرښتو باندې او دهغه په کتابونو
باندې او دهغه په رسولانو باندې او د قيامت په ورځ باندې

¹ دا رساله د شيخ طريقت، امير اهل سنت، حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضى
داعضيتو كائهمو العاليمه د تاليف ”نماز كے احكام“ نه ماخوذه ده. د نورو تفصيلاتو د پاره ”نماز كے احكام“
اولولوى. محرم الحرام 1433 هـ، مطابق 2011ء ... علميه

وَالْقَدْرَ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى

اوپه دې باندي چه بڼه او بد تقدير د الله د طرف نه دې،

وَالْبُعْثَ بَعْدَ الْمَوْتِ

او د مرگ نه پس په راژوندي کولو باندي.

ايمان مجمل

أَمَنْتُ بِاللَّهِ كَمَا هُوَ بِأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ وَقَبِلْتُ

ما ايمان راوړوپه الله باندي څنگه چه هغه د خپلو نومونو او د صفتونو سره دې، او ما قبول کړل

جَمِيعَ أَحْكَامِهِ إِقْرَارًا بِاللِّسَانِ وَتَصْدِيقًا بِالْقَلْبِ

د هغه ټول احكام د ژبي په اقرار سره او د زړه په تصديق سره .

شش گمې [يعني شپږ گمې]

اوله گلمه طيبه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ ط

د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)
د الله (عَزَّوَجَلَّ) رسول دي.

دويمه گلمه شهادت

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

زه گواهي کووم چه بيشکه د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته
هغه يو دي د هغه هيڅ څوک شريک نشته

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ط

او زه گواهي کووم چه بيشکه محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) د الله بنده او
د هغه رسول دي.

درېمه کلمه تمجيد

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

الله پاک دې او ټول صفتونه د الله د پاره دي او د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته او الله د ټولو نه لوی دې

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

او د گناهونو نه د بچ کيدلو طاقت او د نيکۍ کولو توفيق هم د الله د طرف نه دې هغه د ټولو نه اوچت، او عظمت والا دې.

څلورمه کلمه توحيد

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته، هغه يو دې، د هغه هيڅ څوک شريک نشته، هغه لره ده بادشاهي او هغه لره دي ټول صفات،

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا ذُو الْجَلَالِ

هم هغه کوي ژوندي کول او مړه کول او هغه ژوندي دې هغه ته به هيڅ
کله هم مرگ نه راځي، د ډير جلال

وَالْإِكْرَامِ ط بِيَدِهِ الْخَيْرُ ط وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

او بزرگي والا دې د هغه په لاس کښ خیر دې هغه په هرڅه قادر دې.

﴿ پينځمه کلمه استغفار ﴾

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ عَبْدًا أَوْ خَطَاً

زه د الله نه مُعافي غواړم چه هغه زما پروردگار دې [توبه کووم] د
هرې گناه نه چه کومې ما قصداً کړي دي يا په هيږه سره،

سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً وَأَتُوبُ إِلَيْهِ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ

په پټه مې کړې دي يا په ښکاره او زه د هغه په بارگاه کښ توبه کووم د
هغه گناه نه کومه چه ما ته معلومه ده

وَمِنَ الذُّنُوبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

او د هغه گناه نه کومه چه ماته نه ده معلومه، (اے الله) بيشکه ته په
غيبو خبردار ئي

وَسْتَأْرُ الْغُيُوبِ وَغَفَّارُ الذُّنُوبِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

او عيبونه پتونکي او د گناهونو مجنونکي ئي. او د گناهونو نه د بچ
کيدلو طاقت او د نيکي کولو توفيق

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ط

صرف د الله د طرف نه دې هغه د ټولو نه اوچت، او عظمت والا دې.

❦ شيرمه کلمه ردِّ کُفْر ❦

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ بِهِ

اے الله زه ستا پناه غوارم د دې خبرې نه چه زه څه شي لره ستا شريك
او گر څووم قصداً [يعني د پوهيدو باوجود]،

وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ بِهِ تَبَّتْ عَنْهُ وَتَبَّرَاتُ مَنْ

اوبخښنه غواړم ستا نه دهغه (شړک) کوم چه ماته نه دې معلوم او
ما دهغې نه توبه اوکره او زه بيزاره شوم د

الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ وَالْكَذِبِ وَالْغَيْبَةِ وَالْبِدْعَةِ

کفر نه او د شړک نه او د دروغ وټولو نه او د غيبت نه او د بدعت نه

وَالنَّبِيَّةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالْبُهْتَانِ وَالْمَعَاصِي كُلِّهَا

او د چغلي نه او د بي حيايي نه او د بهتان نه او د ټولو گناهونو نه

وَأَسْلَمْتُ وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ ط

او ما [په] اسلام [ايمان] راوړو او زه وایم د الله نه سوا هيڅ څوک د
عبادت لائق نشته او محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) د الله رسول دې.

د اودس طريقه

كعبه الله شريف طرف ته مخ كول، په اوچت ځای باندې ناسته مستحب ده. د اودس د پاره نيټ كول سنت دي، نيټ د زړه ارادې ته وائي، په زړه كښن چه نيټ وي نو په ژبه سره وئېل هم افضل دي په دې وجه په ژبه سره داسې نيټ او كړې چه زه د حُكْمِ اَلْهِى عَزَّوَجَلَّ پوره كولو او د پاكي حاصلولو د پاره اودس كوم. **بِسْمِ اللّٰهِ اَوْلٰىءِ** دا هم سنت دي. بلکه **بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ** اولولې ترڅو پورې مو چه اودس وي فرېنتې به مسلسل نيكې ليكي. اوس دواړه لاسونه درې درې ځله د گيتو [مړوندونو] پورې او وينځي، (نل بند كړئ او) د دواړو لاسونو د گوتو ځلال هم او كړئ، كم نه كم درې درې ځله لاندې باندې د غابونو په بڼې طرف او گڅ طرف كښن مسواك او كړئ او هره پيره مسواك او وينځي.

اوس د بني لاس په درې چونگه اوبو (هره پيره نل بندوي) په داسې طريقه درې ځله ځله اووينځي چه هره پيره د ځلې په هره پرزه باندې اوبه اوبهيري که روژه مونه وي نو غرغره هم اوکړي. بيا په بني لاس باندې درې چونگه [اوبو] سره (اوس هره پيره نيم چونگ هم کافي دي) (هره پيره نل بندوي) درې ځله د پوزې نرمې غوښې پورې اوبه اوخيږوي او که روژه مونه وي نو د پوزې جرړې ته اوبه اوخيږوي، بيا (نل بندکړي او) په گځ لاس پوزه پاکه کړي اوکچه گوته د پوزې په سوړو کښ اووهي. درې ځله ټول مخ داسې اووينځي چه د کوم ځاي نه عادتاً د وينبتو جرړې شروع کيږي د هغه ځاي نه واخله د زني د لاندې پورې او د يو غوږ د لونه د بل غوږ د لو پورې هر ځاي باندې اوبه اوبهيري. که کيره مووي او احرام مونه وي ترلې نو (اول نل بند کړي بيا) په داسې شان خلال اوکړي چه گوټې د مرئ د طرف نه [په کيره کښ] داخلي کړي او د مخې طرف ته ئې اوبا سي. بيا اول بني لاس د گوټو د سرونو نه وينځل شروع کړي او د څنگلې

سره ئې درې ځله اووینځئ. هم دغسې بیا گځ لاس اووینځئ. دواړه لاسونه د مټ د نیمې [یعني د ځنګل او د اوګې د مینځ] پورې وینځل مُستحب دي. اکثر خلق په چونګ کښ اوبه واچوي او هغه د لاس د بند نه بنکته ځنګل طرف ته پریږدي په دې طریقه اوبه د مټ او د ځنګل ډډو ته د نه رسیدو ویره ده. لهدا چه په بیان کړې شوي طریقه باندې لاس اووینځئ نو بیا په چونګ سره اوبه د ځنګل طرف ته د بهیولو ضرورت نشته بلکه (بغیر د صحیح اجازت نه داسې کول) د اوبو اصراف دي. بیا (نل بند کړئ) او د سر مسح په داسې طریقه اوکړئ چه د دواړو لاسونو غټې ګوتې او د شهادت ګوتې پریږدئ او باقی د دواړو لاسونو د درې درې ګوتو سره د یو بل سره اولګوئ او د تندي د وینبتو یا پوستکي نه واخله د څټ پورې ئې داسې رانکارئ چه تلي د سر نه جدا وي، بیا د څټ نه د تندي پورې تلي په رانکلو سره راولئ، چه په دې دوران کښ د شهادت ګوتې او غټې ګوتې

د سر نه بالکل اونه لکي، بيا د شهادت په گوتو د غوږونو د دننه غاږو او په غټو گوتو د غوږونو د باهر غاږو مسح او کړئ او کچې گوتې د غوږونو په سوړو کښ داخلي کړئ. او د گوتو په شا د خټ مسح او کړئ، ځيني خلق د مرئ او د وينځلو شوو ځنگلو او مټو مسح کوي دا سنت نه دي. د سر د مسح کولو نه مخکښ د نل په بڼه طريقه سره د بندولو عادت جوړ کړئ. د ضرورت نه بغير نل کهولاؤ پرينبودل يا نيم بندول چه اوبه ترې خڅيري دا گناه ده. بيا مخکښ بڼې بڼې بيا گڅه بڼې هره پيره د گوتو نه وينځل شروع کوي او د گيتو (پرکو) نه پاس ځاي پوري بلکه مُستحب دي چه د نيمې پنډې پورې ئې درې درې ځله او وينځئ. د دواړو بڼو د گوتو ځلال کول سنت دي (د ځلال په وخت کښ نل بند ساتئ) د دې مُستحب طريقه دا ده چه د گڅ لاس په کچې گوته د بڼې بڼې د کچې گوتې نه ځلال شروع کړئ او په غټه گوته ئې ختم کړئ او هم دغه د گڅ لاس په کچې گوته د گڅې بڼې د غټې گوتې نه ئې شروع کړئ او په

کچه گوته ئې ختم کړې. (عامه کُتُب) د اودس نه پس دا دُعا هم
اولولې. (مخکنس وروستودرود شریف)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

اے الله عَزَّوَجَلَّ! ما په کثرت سره توبه کونکو کښ شامل کړې او ما په
پاکیزه اوسیدونکو کښ شامل کړې. (جامع ترمذی ج، 1 ص 121، حدیث 55)

د اودس کولو نه پس کلمه شها د ت او سورة القدر اولولې
خکه چه په حدیثونو کښ د دي فضائل ذکر کړې شوي دي.

د لفظ "الله" د څلورو حروفو په نسبت
سره د اودس څلور فرض

- (1) مخ وینځل (2) د څنگلو سره دواړه لاسونه وینځل (3) د
څلورمه حصه سر مسح کول (4) د گیتو (پرکو) سره دواړه بڼې
وینځل. (الفتاوی الهندیة، ج 1، ص 3)

د غُسل طریقه

د ژبې د خوزولو نه بغير په زړه کښ داسې نیت اوکړئ چه زه د پاکۍ حاصلولو د پاره غسل کووم. مخکښ دواړه لاسونه د مړوندونو پوري درې درې ځله اووینځئ، بیا د استنجی ځای اووینځئ که نجاست وي او که نه وي، بیا په وجود باندي که چرې نجاست وي نو هغه لرې کړئ بیا د مونځ په شان اودس اوکړئ خو بښپې مه وینځئ، او که په چوکۍ (کتکي) وغيره باندي غسل کوئ نو بیا بښپې هم اووینځئ، بیا په بدن باندي د تیلو په شان اوبه اومرئ، (په دې دوران کښ صابن هم لگولې شی) بیا درې ځله په بڼۍ اوکه باندي اوبه اوبهيوئ، بیا درې ځله په گڅه اوکه باندي، بیا په سر باندي او په ټول بدن باندي درې ځله، بیا د غسل د ځای نه جدا شی، که د اودس په وخت کې مو بښپې نه وې وینځلې نو اوس ئې اووینځئ،

په لمبلو کښې قبلې ته مه مخ کوي، په لمبلو کښې په ټول بدن باندې لاس رابنکارې او مېرۍ ئې، په داسې ځای کښې لامبې څه څوک مونه ويني او که دا نه شي کيدې نو نارينه د خپل ستر (د نامه نه واخله د دواړو زنگونانو سره) په څه پيره کپړه باندې پټ کړي، که پيره کپړه نه وي نو د ضرورت مطابق د دوه يا درې کپړي د ځان نه راتاو کړي ځکه څه که نرۍ کپړه وي نو د لمديدو سره به په بدن پورې اونځې او مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ زنگونان يا ورنونه به پکښې ځليږي. بنځو ته خو نور هم د ډير احتياط ضرورت دې. د غسل په دوران کښې هيڅ قسم خبري مه کوي، څه دُعا هم مه لولي، د لمبلو نه پس په توليه وغيره باندې بدن اوچولو کښې څه باک نشته، د لمبلو نه پس فوراً کپړي واغوندي. که مکروه وخت نه وي نو دوه رکعته ادا کول مُستحب دي. (عامه کُتب)

د غُسل فرائض

(1) خله وينځل (2) په پوزه کښ او به خيژول (3) په ټول ظاهري بدن باندې او به بهيول. (الفتاوى الهنديه، ج 1، ص 13)

د تَيِّمُّم طريقيه

د ”تَيِّمُّم“ نيت او کړئ (نيت د زړه د ارادې نوم دې، چه په ژبه ئې هم اوواښې نو بهتره ده. مثلاً داسې اوواښې: د بې اودسې يا د بې غُسلې يا د دواړو نه پاکي حاصلولو او د مونځ جائز کيدو د پاره تَيِّمُّم کووم) ”بِسْمِ اللّٰهِ“ اولولې بيا د دواړو لاسونو گوټې خورې کړئ او په څه داسې خيژ باندې ئې اووهي چه هغه د زمکې د قسمه (مثلاً کانرې، چونا، خښته، ديوال، خاوره وغيره) وي او مخکښ وروستو ئې اوخوزوئ که زيات گرد وريورې اونځنيلي نو او ئې خنډئ او په هغې په داسې طريقيه د ټول مخ

مسح اوکړئ چه هيڅ حصه هم پاتې نه شي که د وينسته همره
 ځای هم پاتې شو نو تيمم به نه کيږي. بيا په دويم ځل هم دغه
 شان لاسونه په زمکه اووهی اود دواړو لاسونو د نوکانو نه واخله
 د څنگلو سره مسح اوکړئ، د دي غوره طريقه داده چه د گځ
 لاس د غټې ګوتې نه علاوه د څلور وارو ګوتو خيټې [يعنې د
 ننه طرف ته نرمې حصې] د بني لاس په شا باندې کيږدئ او د
 ګوتو د سرونو نه ئې د څنگل پورې [په رابنکلو] اورسوی او بيا د
 هغه طرف نه هم د گځ لاس تلې د بني لاس په خيټه په رابنکلو
 سره د گيتي پوري راوړئ او د گځ لاس د غټې ګوتې په خيټه باندې
 د بني لاس د غټې ګوتې د شا مسح اوکړئ. هم په دي شان په
 بني لاس د گځ لاس مسح اوکړئ. (فتاوي تاتارخانيه، ج 1، ص 227) او
 که يو ځل په پوره تلي او ګوتو مسح اوکړې شي نو هم ”تيمم“ اوشو.
 که د څنگلو نه ئې د ګوتو طرف ته راولي يائي د ګوتو نه د څنگلو

طرف ته بوځي [نوهم ”تيمم“ اوشو] خود سنت خلاف اوشو. په
تيمم كښ د سر او د ښپو مسح نشته. (عامه كُتُب)

د تيمم فرائض

په تيمم كښ درې فرض دي (1) نيټ (2) په ټول مخ
لاس راخښكل (يعني د ټول مخ مسح كول) (3) د څنگلو سره د
دواړو لاسونو مسح كول. (بهار شريعت ج 1، حصه 2، ص 353)

اذان

اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط اَللّٰهُ اَكْبَرُ ط

الله د ټولو نه لوى دې الله د ټولو نه لوى دې الله د ټولو نه لوى دې الله د
ټولو نه لوى دې

اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلَهَ اِلَّا اللهُ ط

زه گواهي ورکووم چه د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ط

زه گواهي ورکووم چه د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ط

زه گواهي ورکووم چه حضرت محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) د الله رسول دې

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ط

زه گواهي ورکووم چه حضرت محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) د الله رسول دې.

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ط

د مونځ کولو د پاره راشئ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ط

د مونځ کولو د پاره راشئ

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ط

د خلاصي موندلو د پاره راشئ

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ط

د خلاصي موندلو د پاره راشئ

اللَّهُ أَكْبَرُ ط

الله د ټولو نه لوی دې

اللَّهُ أَكْبَرُ ط

الله د ټولو نه لوی دې

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ط

د الله نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته

د اذان د جواب ورکولو طريقه

مؤذن صاحب ته پکار دي چه د اذان کلمات په واره واره [يعني په قلاړه قلاړه] سره وائي، **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ** دواړه جوړه (د سکتې کولو نه بغير د يو ځای وټلو په اعتبار سره) يوه کلمه ده د دواړو نه پس د سکتې اوکړي (يعني چپ د شي) او د سکتې وخت دومره دي چه د جواب ورکونکي جواب ورکړي، د سکتې پريښودل مکروه دي او د داسې اذان دوباره کول مستحب دي. (الدرالمختار ورد المحتار ج 2، ص 66) د جواب ورکونکي د پاره پکار دي چه کله مؤذن صاحب **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ** اووايي او سکتې اوکړي يعني خاموشه شي نو [جواب ورکونکي د] هغه وخت کښ **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ** اووايي، هم دغسې د د نورو کلمو

جواب ورکړي. چه کله مؤذن اول حُلْ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
 اوواڼي نو دا د [په جواب کښ] اوواڼي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ په
 تاسو د درود وي يا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ) (ردُّ الْمُحْتَارِ، ج 2، ص
 84) چه کله ئې دوباره اوواڼي نو دا د اوواڼي قُرَّةُ عَيْنِي بِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 يا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ) ستاسو نه زما د سترگو يخ والې دې
 (المرجع السابق) او هره پيره د د خپلو غټو گوتو نوکان خپلو سترگو
 ته اولگوي، او آخره کښ د اوواڼي: اللَّهُمَّ مَتِّعْنِي بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ
 اے الله عَزَّوَجَلَّ زما د اوريدو او د ليدو د قوت نه ما ته فائده
 راکړې. (المرجع السابق) څوک چه داسې اوکړي سرکارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه په ځان پسې وروستو وروستو جنت ته بوځي.
 (المرجع السابق) د حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ٥ او حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ٦ په جواب کښ د
 (خلور واړه حُلْ) ”لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ“ اوواڼي او غوره داده
 چه دواړه د اولولي (يعني مؤذن چه څه اووښل هغه د هم اوواڼي او

لَا حَوْلَ دِهِمْ (اولوي) بلکه مذید دا دِهِم ورسره اولوي:
مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ څه څه الله عَزَّوَجَلَّ اوغوبنتل اوشو
 او څه څه ئې اونه غوبنتل هغه او نه شو. (الدرالمختار ورد المٌحتار ج
 2، ص 82، الفتاوى الهندية ج 1، ص 57) د **الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ** په جواب
 کښ د اوواي: **صَدَقْتَ وَبَرَزْتَ وَبِالْحَقِّ نَطَقْتَ** ته رښتيا وئېونکې او
 نيکوکار ئې او تا حق وئېلي دي. (الدرالمختار ورد المٌحتار ج 2، ص 83)

د اذان دُعا

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ اٰتِ

اے الله! د دي دعوة تامه او صلوة قائمه مالکه، ته زمونږه

سَيِّدَنَا مُحَمَّدٍ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالدرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ

سردار حضرت محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) ته وسيله او فضيلت او ډيره

اوچته درجه عطا کړې

وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ وَأَرْزُقْنَا شَفَاعَتَهُ

او هغوی په مقام محمود باندې فائز کړې چه د هغې تاد هغوی سره وعده کړې ده او مونږ ته د هغوی شفاعت رانصیب کړې

يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۞ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعَادَ ۞

د قیامت په ورځ، بیشکه ته د وعدي خلاف نه کوي،

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

په مونږه باندې خپل رحمت او فرمائي اے د ټولو نه زیات رحم کولو والا.

د مونځ طريقه

د اودس سره مخ په قبله داسې اودريرئ چه د دواړو ښپو د پنجو په مينځ کښ د څلورو گوتو فاصله پاتې شي او دواړه لاسونه غوږونو ته پورته کړئ داسې چه غټې گوتې د غوږونو د لوسره اولږي، او گوتې چه نه د يو بل سره جوختې وي او نه ډيرې زياتې جدا جدا بلکه په خپل حالت (NORMAL) ئې پرېږدئ او چه د لاس تلي قبلې ته مخامخ وي، نظر د

سجدي په ځای وي. اوس چه کوم مونخ کول دي د هغې نیت يعني په زړه کښ د هغې پنجه اړاده اوکړئ ورسره ئې په ژبه هم اولولئ چه دا ډیر غوره دي (مثلاً نیت کوم زه د څلور رکعته فرض مونخ د نن مازدیگر، که د جمعي سره وي نو داهم اووائې، په دې [حاضر] امام پسي) اوس د تکبير تحریمه يعني د ”الله اکبر“ وټپلو سره لاسونه بنکته راوړئ او د نامه نه لاندې ئې داسې اوټړئ چه د بني لاس تلې د گځ لاس د تلي [د شا] په سر [يعني د لاس د بند په خوا کښ] او د مينځ درې گوتې د گځ مړوند په شا او غټه او کوچي گوته د مړوند په يو اړخ او بل اړخ راتاووي.

اوس په دي شان ثنا اولولئ:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ

پاک ئې ته اے الله (عَزَّوَجَلَّ) اوزه ستا حمد کوم او ستا نوم برکت والا دي

وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ط

او ستا عظمت اوچت دي او ستا نه سوا بل هيڅ څوک معبود نشته.

بيا تَعَوُّذِ اُولُوئِ:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

زه د الله تعالى په پناه کښ راځم د شيطان مردود نه.

بيا تَسْمِيَه اُولُوئِ:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د الله په نوم شروع کوم چه ډیر مهربان رحم کونکې [دې]

بيا پوره سوره فاتحه اُولُوئِ:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿٣﴾

ترجمه کنز الایمان: ټول صفتونه د الله د پاره دي چه مالک دي د ټول جهان والو، ډیر مهربان رحم کونکې دي د جزا [يعني د قیامت] د ورځې مالک.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾

مونږه ستا عبادت کوو او همدانهم ستا نه مدد غواړو. مونږ روان کړې

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۗ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

په صحيح لار، لار د هغه [کسانو] په چا چه تا احسان کړې دې، نه د هغه [خلقو] په چا چه غضب شوې دې

وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٤٠﴾

اونه په لار د گمراهانو.

سوره فاتحه چه ختمه کړئ نو په رو شان **امين** اولولئ. بيا درې آيتونه يا يو اوگد آيت چه د درې وړو آيتونو برابر وي يا کوم يو سورت مثلاً سوره اخلاص اولولئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د الله په نوم شروع کوم چه پيرزيات مهربان رحم کونکې [دې]

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ ۗ وَ لَمْ يُولَدْ ۗ ﴿٣﴾

ترجمه گنزلایمان: ته او فرمايه هغه الله دې، هغه يو دې. الله بې نيازه دې. نه د هغه خوک اولاد شته، اونه هغه د چا نه پيدا دې،

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

اونه دهغه څوک برابر شته.

اوس د ”الله اکبر“ وئېلو سره سره رُکوع ته لارښی او زنگونان په داسې شان په لاسونو کښ او نیسې چه تلي په زنگونانو وي او گوتې په ښه شان خورې وي. چه ملا خوره وي او سر د ملا سره [په اوچت والي کښ] سم وي چه ښکته بره نه وي او نظر په قدمونو [يعني په ښپو] وي. کم نه کم درې ځله د رُکوع تسبیح **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ** (يعني پاک دې زما عظمت والا پروردگار) اولولې بيا د تسمیع (تس. ميع) يعني **سَبَّحَ اللَّهُ لَمَن حَمِدَهُ** (يعني الله عزوجل د هغه واوریده چا چه دهغه ثنا اوکره) وئېلو سره سره بالکل نیغ اودریږی، دي اودریدو ته “قومه” وائی. که چرې تاسو مُنفرِد ئې يعني یواځي مونځ کوئ نو د دي نه پس اولولې: **اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ** اے الله! زمونږه مالک! ټول صفتونه هُم تالره

دي. بيا د "الله اكبر" وئېلو سره سره په داسې طريقه سجده كښ لاړشئ چه مخكښ زنگونان په زمكه اولگوى، بيا لاسونه، بيا د دواړو لاسونو په مينځ كښ سر په داسې طريقه كيږدئ چه مخكښ پوزه بيا تندې اولگي، او د دې خاص خيال ساتئ چه د پوزې [صرف] سر نه بلکه هډوكې اولگي او تندې په زمكه باندي جوخت اولگي، چه نظر په پوزه وي، متي د ډډو نه، خيټه د ورنونو نه، او ورنونه د پڼو نه جدا ساتئ (كه په صف كښ ئي نو متي د ډډو سره لكيدلې ساتئ) او چه د دواړو بڼو د لسو لسو واړو گوتو رُخ په دي شان قبلي طرف ته وي چه د لسو واړو گوتو خيټې (يعني د گوتو لاندې طرف كوم چه په ولاړه كښ په زمكه لږي) په زمكه لكيدلې وي. [د لاسونو] تلي چه خواره وي او گوتې مخ په قبله وي، خومتې په زمكه مه لگوى او كم نه كم درې ځله د سجدې تسبيح يعني **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** (پاك دې

زما پروردگار د ټولو نه اوچت) اولولئ. بيا سر داسې پورته كړئ
 چه مخكښ تنډې، بيا پوزه، بيا لاس راپورته كړئ. بيا ښي ښپه
 [يعني پنجه] اودروئ او د هغې ګوتې مخ په قبله كړئ او ګڅه
 ښپه خوره كړئ او په هغې بالکل سيده كښينئ او د لاسونو تلي
 خواره كړئ او په ورنونوئې د زنگونانو سره كيردئ داسې چه د
 دواړو لاسونو ګوتې قبلې طرف ته او د ګوتو سرونه د زنگونانو
 خوا سره وي. د دواړو سجدو په مينځ كښ ناستي ته جلسه واځي،
 بيا كم نه كم د يو **سُبْحَانَ اللَّهِ** همره وخت تير كړئ (په دې
 وقفه كښ **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي** يعني اے الله زما بخښنه او كړې، لوستل
 مستحب دي) بيا **اللَّهُ أَكْبَرُ** وئېلو سره د رومي سجدې په شان
 دويمه سجده او كړئ، اوس هم هغه شان مخكښ سر راپورته
 كړئ بيا لاسونه په ورنونو كيردئ او د پنجو په زور اودريږئ. د
 پاڅيدو په وخت كښ بغير د مجبورئ نه په زمكه لاس مه رډئ.

د ا ستاسو يو رکعت پوره شو. اوس په دويم رکعت کښ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اولولئ او بيا اَلْحَمْدُ او سورت اولولئ او د
 مخکښ په شان رُکوع او سجدي اوکړئ، د دويمي سجدي نه د سر
 پورته کولو نه پس بنی بنپه اودروئ اوگڅه بنپه خوره کړئ او په
 دې کښينئ، د دويم رکعت د دويمي سجدي نه پس ناستې ته قعه
 وائي اوس په قعه کښ تشهد (ت. شه. هُد) اولولئ:

التَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

تمام قولي، فعلي او مالي عبادتونه هُم د الله عَزَّوَجَلَّ د پاره دي. سلام د
 وي په تاسو

اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا

اے نبی او د الله عَزَّوَجَلَّ رحمتونه او برکتونه، سلام د وي په مونږه

وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ ط اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

او د الله په نیک بندگانو باندې، زه گواهي ورکوم چه د الله عَزَّوَجَلَّ نه سوا
 هيڅ څوک هم د عبادت لائق نشته

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ط

اوزه گواهي ورکوم چه محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) د هغه بنده او رسول دي.

کله چه په تَشَهُد کنب لفظ ”لا“ لوستلو ته نژدي شئ نو د بني لاس د مينځني گوتې او د غټې گوتې حلقه [يعني کړئ] جوړه کړئ [يعني د دواړو سرونه د يو بل سره اولگوي] او کچې گوته او د هغې خوا سره گوته د تلي سره اولگوي او د (أَشْهَدُ أَلْ) نه فوراً بعد) د لفظ ”لا“ د وئبلو سره د شهادت گوته اوچته کړئ خو هغه اخوا ديخوا مه خوزوي او په لفظ ”إِلَّا“ باندې ئې بنکته کړئ او فوراً ټولې گوتې سيده خوري کړئ. اوس که د دوه رکعتونه زيات رکعتونه کوي نو د ”اللهُ أَكْبَرُ“ وئبلو سره ولاړ شئ، که فرض مونځ کوي نو د دويم او دريم رکعت په قيام کنب بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ او اَلْحَمْدُ شريف اولولئ! د سورت وئبلو ضرورت نشته، باقي افعال [يعني کارونه] هم په هغه طريقه پوره کړئ. او که سنّت او نفل وي نو د **سوره فاتحه** نه وروستو سورت هم اولولئ (خو که په امام پسې مونځ کوي نو د يو رکعت په قيام کنب هم قراعت مه کوي، خاموشه ولاړ اوسئ) بيا څلور

رکعتہ چہ پوره کړئ نو په قعدہ اخيره کښ د **تَشْهُد** نه پس درود ابراهيم
عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اولولئ:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ

اے الله! درود اوليرې (زمونږ په سردار) محمد باندې او د هغوی په آل
باندې څنگه چه تا درود ليکلي دي

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيدٌ مَّجِيدٌ ط

په (سیدنا) ابراهيم او د هغوی په آل باندې، بیشکه ته صفت کړې
شوې بزرگ ئې.

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ

اے الله عَزَّوَجَلَّ بَرَکَت نازل کړې (زمونږ په سردار) محمد باندې او د
هغوی په آل باندې څنگه چه تا بَرَکَت نازل کړې دي

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيدٌ مَّجِيدٌ ط

په (سیدنا) ابراهيم او د هغوی په آل باندې، بیشکه ته صفت کړې شوې
بزرگ ئې.

يا يوه دعائے ماثوره اولوی، مثلاً دا دعا اولوی:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

اے الله! اے زمونږه ربه! مونږ ته را کړې په دُنیا کښ نیکي

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

او په آخرت کښ نیکي، او مونږه د اور د عذاب نه اوساتي.

بيا د مونځ ختمولو د پاره مخکښ د نبی اوکي طرف ته مخ
اوگړزوی او **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ** اولوی او هم دغسې کڅ طرف
ته هم اوکړی. اوس مونځ ختم شو. (مراقی الفلاح معه حاشیة الطحطاوي،
ص 278، غنية المتملی ص 298)

د ”يا الله“ د شپږو حرفونو په نسبت سره د مونځ شپږ شرطونه

(1) طهارت (2) ستر عورت (3) استقبال قبله (4) وخت (5)

نیّت (6) تکبیر تحریمه

د "بِسْمِ اللَّهِ" د 7 حروف په نسبت د مونځ 7 فرائض

- (1) تکبيرِ تحریمه (2) قیام (3) قِرَاءَت (4) رُكُوع (5)
- سُجُود (6) قَعْدَةُ اخیره (7) خُرُوجِ بَصْنَعِهِ. (غنية المتلي ص 256)

په قیامت کښ به د ټولو نه اول د مونځ ټپوس کيږي
په نسبت د مونځ تقریباً 30 واجبات

- (1) په تکبيرِ تحریمه کښ لفظ "اللَّهُ أَكْبَرُ" لوستل (2) د فرضو د دریم او څلورم رکعت (رَكَعَت) نه علاوه باقي د ټولو مونځونو په هر رکعت کښ **الْحَمْدُ** شريف لوستل، سورت ملکري کول يا د قرآن پاک يو غټ آيت کوم چه د درې وړو آيتونو برابر وي يا درې مختصر آيتونه لوستل (3) **الْحَمْدُ** شريف د سورت نه مخکښ لوستل (4) د **الْحَمْدُ** شريف او د سورت په مينځ کښ د أمين "او د **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**" نه علاوه نور څه نه لوستل. (5) د قِرَاءَت

نه فوراً بعد رُكوع كول (6) د يوې سجدي نه پس بالترتيب دويمه سجده كول (7) په تعديل ارکان يعني په ركوع، سُجود، قومه او جلسه كښن كم نه كم د يو ځل ”سُبْحَانَ اللَّهِ“ وټېلو په مقدار دمه كول (8) د قومه يعني د رُكوع نه نيغ اودريدل (ځيني خلق ملا نه نيغوي داسې د دوى واجب پاتې شي) (9) په جلسه يعني د دوو سجدو په مينځ كښن نيغ كيناستل (ځيني خلق د تادى په وجه د سيده كښيناستو نه مخكښ زر دويمې سجدي ته لاړ شي داسې د دوى واجب پاتې شي، كه هر څومره تادي هم وي په نيغه ملا ناسته لازمه ده گني مونځ به مكروه تحريمي واجب الإعادة [يعني دوباره كول واجب] وي (10) قَعْدَةُ أُولَى واجب ده اكر كه نفل مونځ وي..... (په اصل كښن د نفلو هره قعه ”قَعْدَةُ اخيره“ او فرض ده، كه قعه ئې او نه كړه او په هيره كښن پاڅيدو نو چه د څو پورې ئې د دغه ركعت سجده نه وي كړي [او ورياد شي] نو واپس دې كښيني او سجده سهُو دې

اوکړي) (بهار شريعت ج 1، حصه 4، ص 712) خو که د نفلو د دريم رکعت سجده ئې اوکړه نو څلور دې پوره کړي او سجده سهو دې اوکړي، سجده سهو ځکه واجب شوه چه اگر چه د نفلو په هر دويم رکعت قعه فرض ده خو د دريم يا پينځم (علیٰ هَذَا الْقِيَاس) رکعت سجده کولو نه پس قعه اولی د فرض په ځای واجب شوه. (طحطاوي ص 466 مُدْخَصًا) (11) د فرض، وتر او سنّت مؤکده [په اوله قعه] کښ د **تَشَهُّد** [يعني **عِبْدُهُ وَرَسُولُهُ**] نه وروستو نور څه نه لوستل. (12) په دواړو قعدو کښ **تَشَهُّد** [يعني **عِبْدُهُ وَرَسُولُهُ** پوري] مڪمل لوستل، که يو لفظ هم پاتې شو نو واجب ترک شو او سجده سهو به واجب شي (13) د فرض، وتر او سنّت مؤکده په قعه اولی کښ که په بې خيالی کښ **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ** يا **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا** اوواي نو سجده سهو واجب شوه او که قصداً ئې اووئيل نو مونځ بيا کول واجب دي- (الدَّرَالْمُخْتَارُ وَرُدُّ الْمُحْتَارِ ج 2، ص 269) (14) دواړو طرف ته د سلام گرزولو په

وخت لفظ **السَّلَام** لوستل دواړه ځله واجب دي. لفظ **عَلَيْكُمْ** لوستل واجب نه دي بلکه سنّت دي. (15) په وتر کښ تکبير قنوت لوستل (16) په وتر کښ دعائے قنوت لوستل (17) د اخترو [په مونځونو کښ] شپږ تکبيرونه (18) په اخترو کښ د دويم رکعت تکبير رُكوع او د دي تکبير د پاره لفظ "اللهُ أَكْبَرُ" لوستل (19) په جهري مونځونو مثلاً د ماښام او ماسختن په اولني او دويم رکعت کښ او د سحر، جمعه، اختر، تراويح او د رمضان شريف د وتر په هر رکعت کښ امام لره په جهر (يعني په دومره اوچت آواز کښ چه کم نه کم درې کسان ئې اوريدې شي) قِراءت کول (20) په غير جهري مونځونو (مثلاً په ماسپينين او مازديگر) کښ په قلاړه [يعني پټ] قِراءت کول (21) هر فرض او واجب په خپل ځای ادا کول (22) رُكوع په هر رکعت کښ صرف يو ځل کول (23) سجده په هر رکعت کښ هُم دوه ځله کول (24) د دويم

رکعت نه مخکښ قعدہ نه کول (25) د څلورو رکعتو په مونځ کښ په دريم رکعت قعدہ نه کول (26) که آيت سجده ئې لوستلې وي نو سجده تلاوت کول (27) که سجده سهُو واجب شوې وي نو سجده سهُو کول (28) د دوو فرضو يا دوو واجبو يا د يو فرض بل واجب [ارکان] په مينځ کښ د دريو تسبيح (يعني د درې ځله ”سُبْحَانَ اللَّهِ“ وئېلو) په مقدار وقفه نه کول (29) امام چه کله قراعت کوي که په اوچت آواز کښ وي او که په قلاړه وي، د مُقتدي چپ اوسيدل (30) د قراعت نه علاوه په ټولو واجباتو کښ د امام پيروي کول. (الذَّرَالْمُخْتَارُ وَرُدُّ الْمُحْتَارِ ج 2، ص 181، الفَتَاوَى الهِنْدِيَّة ج 1، ص 71)

دُعَائے قُنُوت

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ

اے الله! مونږ ستا نه مدد غواړو او ستا نه بڅښنه غواړو او په تا ايمان راوړو او په تا يقين ساتو

عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ

او ستا ډير بڼه صِفَت كوو او ستا شُكْر ادا كوو او ستا نا شُكْرِي نه كوو،

وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ ط اللَّهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلكَ

اوجدا كوو او پريږدو هغه كس چه څوك ستا نافرمانِي كوي اے الله!
مونږ ستا عِبَادت كوو او هُم ستا د پاره

نُصَلِّيُّ وَنَسْجُدُ وَالَيْكَ نَسْعِي وَنَحْفِدُ وَنَرْجُو اِرْحَمْتِكَ

مونځ كوو او سجده كوو او هُم ستا طرف ته د رُومو [يعني په منډه
درځو] او د خِدْمت د پاره حاضرېږو، او ستا د رحمت اُميد لرو،

وَنَخْشِي عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُدْحِقٌ ط

او ستا د عذاب نه ږيږو، بيشكه ستا عذاب كافرانو ته ملاويدونكي
دي. د دُعائے قُنوت نه پس د رود شريف لوستل بهتر دي-

(غنيۃ المتعلي، ص 417)

چا ته چه دُعائے قُنوت ياده نه وي هغه دِ دا اولولي:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

اے الله! اے زمونږه ربه! مونږ ته را کړ په دُنیا کښ نيکي

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

او په آخِرَت کښ نيکي، او مونږه د اور د عذاب نه اوساتي.

يا دې دا اولولي:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي (اے الله! ما او بخښي)

(مراقی الفلاح معه حاشية الطحطاوي ص 385)

دُعائے تراويح

سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ

پاک دې مُلک او ملکوت والا، پاک دې عزت

وَالْعِظَّةَ وَالْهَيْبَةَ وَالْقُدْرَةَ وَالْكِبْرِيَاءَ وَالْجَبْرُوتَ ۝

او بزرگي او جلال او قدرت او لوئي او جبروت والا،

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوتُ ۝ سُبُّوحٌ

پاک دې باد شاه کوم چه ژوندي دې، کوم چه نه اوده کيږي او نه مري. پاک

قُدُّوسٌ رَبَّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ ۝ اَللّٰهُمَّ اجْرِنِي

مقدس دې زمونږه رب اورب د فرشتو او د روح، اے الله! ماته خلاصې راکړې

مِنَ النَّارِ ۝ يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ ۝

د (دوزخ) د اور نه، اے خلاصې ورکونکيه! اے خلاصې ورکونکيه! اے

خلاصې ورکونکيه!

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝

د خپل رحمت په سبب په مونږ باندې رحم او فرمائی اے د ټولو نه زيات

رحم کونکيه.

د جنازې د مونخ طريقه

مقتدي دې داسې نيټ اوکړي. ”زه نيټ کووم د دې جنازې د مونخ، خاص د الله عَزَّوَجَلَّ د پاره، دعا د دې مړي د پاره، په دې [حاضر] امام پسې.“ (فتاوي تاتارخانيه ج 2، ص 153) اوس دې امام او مقتدي اول د غورونو پورې لاسونه پورته کړي او د ”اللهُ اَكْبَرُ“ د لوستلو سره سره د ئې فوراً حسب معمول د نامه نه لاندې او ترې او ثنا د اولولي، په دي کښ د ”وَتَعَالَى جَدُّكَ“ نه پس ”وَجَلَّ ثَنَاءُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ“ اولولي، بيا د لاسونو پورته کولو نه بغير ”اللهُ اَكْبَرُ“ اولولي، بيا د درود ابراهيم اولولي، بيا د لاس پورته کولو نه بغير ”اللهُ اَكْبَرُ“ اولولي او [د جنازې] دُعا د اولولي (امام د تکبيرونه په اوچت آواز لولي او مقتدي په قلاړه. باقي ټول اذکار د امام او مقتديان پټ لولي) د دُعا نه پس د بيا ”اللهُ اَكْبَرُ“ اولولي او لاسونه د زورند کړي بيا د دواړه طرف ته سلام او گرځوي. (حاشية الطحطاوي ص 584)

د جنازې د مونخ ارکان

د جنازې د مونخ دوه رُکن دي (1) څلور ځله الله اکبر لوستل (2) قيام

د بالغ نارينه او زنانه د جنازې دُعا

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا

إلهي! بخښنه اوکړې زموږه د هر ژوندي او زموږه د هر مړي او زموږه
د هر حاضر او زموږه د هر غائب

وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا ط

او زموږه د هر وړوکي او زموږه د هر لوی او زموږه د هر نارينه او زموږه
د هرې زنانه.

اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ

إلهي ته په مونږ کښن چه څوک ژوندي لري نو هغه په اسلام ژوندي لري

وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ ط

او په مونږ کښن چه چاله مرگ ورکوي نو په ايمان مرگ ورکړي.

د نابالغ هلک [د جنازې] دُعا

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرْطًا

إلهي دا (هلک) چه مخکنس اورسي نوزمونږ د پاره ئې [د آخرت د گټې]
سامان کونکې جوړ کړې

وَأَجْعَلْهُ لَنَا أَجْرًا وَذُخْرًا

او دا زمونږ د پاره د اجر (موجب) او په وخت باندې د کار راتلونکې
جوړ کړې

وَأَجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمُشَفَّعًا ط

او دا زمونږ د پاره شفاعت کونکې جوړ کړې او هغه چه د چا سفارش
منظور شي.

د نابالغه جينئ [د جنازې] دُعا

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا فَرْطًا

إلهي دا (جينئ) چه مخکنس اورسي نوزمونږ د پاره ئې [د آخرت د گټې]
سامان کونکې جوړه کړې

وَأَجْعَلْهَا لَنَا أَجْرًا وَذُخْرًا

او دا زمونږ د پاره د اجر (موجب) او په وخت باندي د کار راتلونکي جوړه کړې

وَأَجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَمُشَفَّعَةً ط

او دا زمونږ د پاره شفاعت کونکي جوړه کړې او هغه چه د چا سفارش منظور شي.

(مشکوٰۃ المصابيح ج 1، ص 319، حديث 1675، الفتاوى الهندية ج 1، ص 164)

د شڪوه تعريف

د مصيبت په وخت کښ کيلي قصي او بي صبري کولو ته شڪوه واي.

(حديقه نديه شرح طريقه محمديه ج 2، ص 98)

فهرست

21	د اذان دُعا	1	د مونځ فيضان
22	د مونځ طريقه	1	د دُرود شريف فضيلت
32	د مونځ شپږ شرطونه	1	ايمانِ مُفَصَّل
33	د مونځ 7 فرائض	2	ايمانِ مُجْمَل
33	د مونځ تقريباً 30 واجبات	3	شش [شپږ] گلمې
37	دُعائے قنوت	8	د اودس طريقه
39	دُعائے تراويح	13	د غُسل طريقه
41	د جنازې د مونځ طريقه	15	د غُسل فرائض
41	د جنازې د مونځ ارکان	15	د تَيِّمُ طريقه
42	د بالغ نارينه او زنانه د جنازې دُعا	17	د تَيِّمُ فرائض
43	د نابالغ هلك د جنازې دُعا	17	اذان
43	د نابالغه جينۍ د جنازې دُعا	19	د اذان د جواب وركولو طريقه

نيڪ او مونڱ گزاره جو ڀرڻو ڊ ڀاره

هر زيارت ڊ ماڻهام ڊ مانجه نه ڀس ستاسو ڀه ڄائ ڪڻس ڪيڊونڪي ڊ دعوتِ اسلامي ڊ سُنَتون نه ڊ ڪه هفته وارو اجتماع ڪڻس ڊ رضائِ الهي ڊ ڀاره ڊ ڻبو ڻبو ڻيٽونو سره ٽوله شپه تيروي ڊ سُنَتو ڊ تربيت ڊ ڀاره ڀه مَدَنِي قافلو ڪڻس ڊ عاشقانِ رسول سره هره مياشت ڊ دري ورڄو سفر او ڊ هره ورڄ ڊ ”فِڪرِ مَدِينه“ ڀه ذريعه ڊ مَدَنِي انعاماتو رساله ڊ ڪوئ او ڊ هر ڀي مَدَنِي مياشتي ڀه ورومبي تاريخ ٺي ڊ خپل ڄائ [دعوتِ اسلامي] ڊمه دارته ڊ جمع ڪولو معمول جو ڀرڻو ڪري.

زما مَدَنِي مقصد: ”ما ته ڊ خپل ڄان او ڊ ٽولي ڊنيا ڊ خلقو ڊ اصلاح ڪوشش ڪول دي.“ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ڊ خپل ڄان ڊ اصلاح ڊ ڀاره ڀه ”مَدَنِي انعاماتو“ عمل او ڊ ٽولي ڊنيا ڊ خلقو ڊ اصلاح ڊ ڪوشش ڪولو ڊ ڀاره ڀه ”مَدَنِي قافلو“ ڪڻس سَفَر ڪول دي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

www.dawateislami.net

ISBN 978-969-631-253-6

0109434

MC 1286

فيضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي منڊي، بابُ المدينه (ڪراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net